

POLSKA FEDERACJA PRODUCENTÓW ŻYWNOŚCI

ul. Chałubińskiego 8, 00-613 Warszawa
Tel.: (48 22) 830 70 55, tel./fax (48 22) 830 70 56
e-mail: biuro@pfpz.pl www.pfpz.pl

Warszawa, 28 września 2006

Stanowisko

Stowarzyszenia Polska Federacja Producentów Żywności w sprawie projektu ustawy o funduszach promocji produktów rolno – spożywczych

Stowarzyszenie „Polska Federacja Producentów Żywności” nie popiera projektu ustawy o funduszach promocji produktów artykułów rolno – spożywczych w jej obecnej formie i wnioskuje o odstąpienie od jej dalszego procedowania.

Jednocześnie PFPŻ uważa, że należy w jak najkrótszym czasie opracować kompleksową strategię wsparcia i promocji sektora żywnościowego (w tym eksportu) w Polsce. PFPŻ deklaruje aktywny udział w pracach nad tego typu strategią.

Uzasadnienie:

Przedstawione w uzasadnieniu do ustawy argumenty dotyczące liberalizacji handlu światowego w zakresie produktów rolno-spożywczych i konieczności podjęcia działań mających zwiększyć konkurencyjność polskich przedsiębiorstw zarówno na rynku wewnątrz unijnym jak i krajów trzecich należy uznać za słuszne. **Jednakże środkiem do zwiększenia tej konkurencyjności nie powinno być nakładanie jakichkolwiek dodatkowych obciążeń finansowych i administracyjnych na przedsiębiorców.** Dodatkowe opłaty i obowiązki mogą jedynie pogorszyć kondycję finansową przedsiębiorstw, a co za tym idzie zmniejszyć ich konkurencyjność. Powoływanie się przy tym na przykłady krajów takich jak Austria, Niemcy czy Irlandia, nie ma uzasadnienia ze względu na ich diametralnie różną sytuację gospodarczą oraz znacząco lepszą kondycję sektora żywnościowego, wynikającą między innymi z wieloletniego korzystania przez te kraje ze wsparcia unijnego w zakresie inwestycji jak i eksportu.

Przemysł żywnościowy w Polsce w ciągu ostatnich kilku lat dokonał olbrzymiego wysiłku finansowego i organizacyjnego w celu sprostania wymaganiom rynku wspólnotowego. Większość z tych inwestycji okazała się trafna i w efekcie eksport produktów żywnościowych wytwarzanych w Polsce osiągnął rekordowe wyniki. Nie oznacza to jednak, że kondycja finansowa sektora jest dobra. W wielu branżach rentowność oscyluje w granicach zera. Powodem takiej sytuacji nie jest brak promocji ale zbyt wysokie koszty pracy, surowców (których ceny w wielu przypadkach znacząco przewyższają średnie ceny światowe), energii, transportu oraz koszty administracyjne wynikające z niespójnego, nieprzejrzystego, a przede wszystkim niestabilnego prawa. Czynniki te mają znaczący wpływ na wysokość cen produktów żywnościowych, a co za tym idzie na wielkość ich konsumpcji.

Wielkość ta w wielu branżach jest znacząco mniejsza w przeliczeniu na mieszkańca niż w krajach tzw. starej Unii Europejskiej, a drogą do jej zwiększenia nie mogą być kolejne podatki i podwyżki.

PFPŻ w pełni uznaje potrzebę wsparcia działań proeksportowych oraz promocji produktów żywnościowych wytwarzanych w Polsce na terenie Unii Europejskiej jak i UE. Stoimy jednak na stanowisku, że wsparcie to powinno opierać się w głównej mierze na ułatwieniach zarówno administracyjnych jak i finansowych dla przedsiębiorstw i organizacji przedsiębiorców, które chcą aktywnie działać w tym zakresie. Jest sprawdzoną zasadą, że sektor prywatny ma zdolność do efektywnej zarówno pod względem finansowym jak i administracyjnym, konwersji środków finansowych w taki sposób aby spełnić specyficzne wymagania poszczególnych branż, a nawet grup produktów.

W miejsce przedłożonego projektu proponujemy stworzenie wieloletniej strategii promocji sektora żywnościowego w tym również eksportu. Strategii, która w sposób kompleksowy i co niezwykle ważne, ponad resortowy, wyznaczy główne kierunki zmian w polskim prawie i administracji, tak aby zlikwidować istniejące bariery dla rozwoju sektora żywnościowego i umożliwić przedsiębiorstwom działającym w Polsce na utrzymanie konkurencyjności zarówno na wewnętrznym rynku unijnym jak i rynkach krajów trzecich.

Poniżej przedstawiamy kilka przykładów takich barier, które wielokrotnie były już zgłaszane zarówno do Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi (między innymi przez Radę Gospodarki Żywnościowej) jak i Ministerstwa Finansów i Ministerstwa Gospodarki:

1. Niestabilne i niespójne prawo – często zmieniające się przepisy w kluczowych dla stabilnego funkcjonowania przedsiębiorstw obszarach jakimi są między innymi finanse i rachunkowość, podatki, urzędowa kontrola żywności, bezpieczeństwo żywności, prawo pracy
2. Skomplikowane, niejasne i długotrwałe procedury dotyczące uzyskiwania unijnych środków pomocowych, co w dużej mierze wpływa na słabe ich wykorzystanie przez sektor przemysłu żywnościowy.
3. Konieczność odprowadzania 19% podatku od składek płaconych przez polskie organizacje będące członkami organizacji europejskich. Kwoty te stanowią znaczące obciążenie finansowe dla wielu polskich organizacji, ograniczając tym samym ich aktywność na forach międzynarodowych.
4. Zastosowanie preferencyjnej stawki VAT tylko na niektóre grupy produktów żywnościowych, co przy nieprecyzyjnych kryteriach powoduje dyskryminację części producentów i negatywnie wpływa na poziom konsumpcji całych grup produktów między innymi napojów, słodyczy i produktów cukierniczych.
5. Jednostronna strategia Rządu Polskiego wobec reformy Wspólnej Polityki Rolnej UE uwzględniająca wybiórczo interesy tylko niektórych grup społecznych i zawodowych. Brak kompleksowych analiz ekonomicznych dotyczących wpływu poszczególnych punktów reformy na całą gospodarkę żywnościową (w tym przemysł przetwórczy).
6. Brak tzw. szerokiego zagranicznego lobbingu gospodarczego prowadzonego przez ekspertów gospodarczych. Lobbing ten powinien być prowadzony poprzez aktywne wykorzystanie wydziałów ekonomiczno handlowych polskich placówek dyplomatycznych, które powinny stać się centrami informacji gospodarczej i wsparcia dla przedsiębiorców.
7. Brak koordynacji działań służb urzędowej kontroli oraz nakładanie się kompetencji poszczególnych inspekcji przy jednoczesnym istnieniu luk w zakresie kontroli. W efekcie polskie przedsiębiorstwa żywnościowe tracą ogromną część przychodów, która zawłaszczana jest przez dobrze rozwinięta tzw. szarą strefę produkcji żywności. Sterfa ta w branżach takich jak piekarnictwo, przetwórstwo mięsa, drobiarstwo, napoje alkoholowe jest poważnym zagrożeniem zarówno dla rentowności przedsiębiorstw

działających zgodnie z przepisami prawa jak i negatywnie wpływa na wizerunek polskiej żywności w Unii Europejskiej i krajach trzecich.

Wymienione powyżej przykłady to tylko niektóre z problemów z jakimi boryka się sektor żywnościowy w Polsce. Stowarzyszenie „Polska Federacja Producentów Żywności„ stoi na stanowisku, że tylko szybkie i kompleksowe ich rozwiązanie, a nie kolejne opłaty i podatki, stworzą przemysłowi żywnościowemu w Polsce właściwe warunki do dalszego rozwoju i ekspansji na rynki zagraniczne.